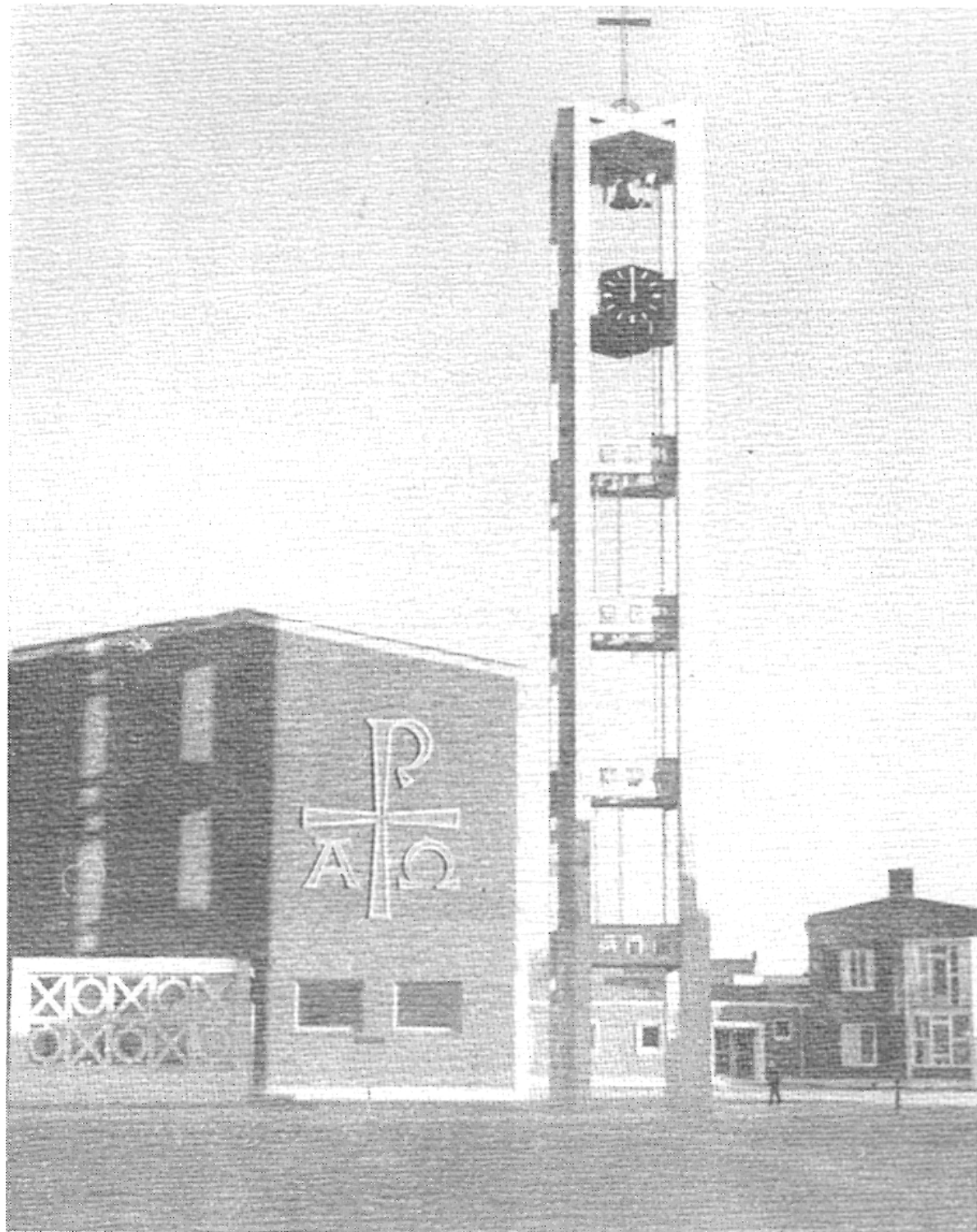

1958

40 jaar

1998

OPSTANDINGSKERK

DEN HELDER

40 jaar 'Opstandingskerk'

Het ligt niet in de bedoeling, bij de viering van 40 jaar 'Opstandingskerk' een uitgebreid boekje te maken. Bij de viering 30 jaar 'Opstandingskerk' is een boekje uitgegeven met de voorgeschiedenis en het ontstaan van de kerk. Daarin hebben de predikanten een terugblik gegeven over de tijd toen zij deze kerk als standplaats hadden. Als laatste schrijft ds. B. de Haan haast profetische woorden waarin een toekomstbeeld geschetst wordt hoe de kerk er bij et 40-jarig bestaan ervan uit zou kunnen zien. Hoe de toestand er heden ten dage uitziet hopen wij in dit boekje duidelijk te kunnen maken. Wat de bestaande situatie ook mag zijn, de droom blijft. Er is een weg in die richting ingeslagen, en ook nu willen wij de tijdslijn doortrekken naar de toekomst. Hoe zal de gemeente zijn rond de tijd dat het 50-jarig bestaan van de kerk gevierd wordt?

Om toch enig inzicht te krijgen over het ontstaan van de 'Opstandingskerk' volgt hier een beknopt overzicht. De bouw is mogelijk gemaakt door het samengaan van de N.. kerk (vrijzinnige modaliteit) van de toenmalige N.H. kerk aan de Weststraat de Nieuwe kerk, en de vereniging tot verbreiding der Waarheid' uit, de gesloopte kerk in, de Palmstraat, met al dan niet N.H. kerkleden. In de oorlog 1940-1945 is op last van de Duitse bezetter een N.H. kerk, de Westerkerk aan het Westplein, nu Helden der Zeeplein, gesloopt. Hetzelfde lot onderging een gebouwtje van genoemde vereniging. Na de oorlog was er een herbouwplicht voor de verloren gegane gebouwen. Door verkoop van de kerk uit de Palmstraat en der herbouwplichten werd het mogelijk om nieuwbouw te plegen. Dit resulteerde in de bouw van de 'Opstandingskerk'. Men rekende erop dat dat de toen bestaande spoorweg overgang doorgetrokken zou worden en de H.A. Lorentzstraat een doorgangsweg zou worden, vandaar de ligging aan deze straat. De bouw van de kerk is gestart in 1957 en deze werd op 16 januari 1958 ingewijd. Het orgel van de firma Flentrop werd op 21 december van dat jaar in gebruik genomen. De architecten zijn dhr. Jh. M. Peters en ir. B. Roelofs, de bouwer de firma K. de Klerk te Huisduinen. Bouwpastor is de toenmalige predikant ds. J. Borghardt, die tevens de grote stimulator was van het samengaan van de twee kerken. De bouwcommissie bestond uit de heren: A. Kramer (pres. kerkvoogd), L. Nettinga (secretaris), J. de Geus (penningmeester), J. van Strijen (lid). In de loop der jaren zijn de volgende predikanten aan de 'Opstandingskerk' verbonden geweest:

naam:	bevestigd:	vertrokken:	overleden:
ds. J. Borghardt	06.09.1942	06.05.1962	
ds. R. Dijkstra	08.07.1963	28.05.1968	
ds. J.C.J. Bronsgeest	06.10.1968	17.08.1975	
ds. J. Windig	22.08.1976	01.05.1983	21.08.1996
ds. B. de Haan	01.09.1985	12.08.1990	
past. H. Tacx	02.01.1991	31.12.1994	
ds. G.J. van Herk	23.08.1992	tot heden	
past. A.G. v. Beusekom	11.09.1994	31.12.1997	

Inmiddels zijn wij 10 jaar verder in de tijd waarin heel wat gebeurd en veranderd is. In de kerk zijn aanpassingen tot stand gekomen terwijl de bijgebouwen zijn opgeknapt. De pastorie heeft een andere bestemming gekregen en is omgevormd tot H.K.C. (Hervormd Kerkelijk Centrum).

De 'Opstandingskerk' heeft, als gemeente de nodige veranderingen ondergaan. Veel gemeentelieden zijn ons ontvallen, terwijl ook de uitstroom (secularisatie) ons niet onberoerd heeft gelaten.

Om een overzichtelijke beschrijving te kunnen maken zal dit overzicht in twee delen gesplitst worden:

1. Het wel en wee van de gemeente 'Opstandingskerk'
2. De aanpassingen en onderhoud van kerk en bijgebouwen.

Onderhoud kerk en gebouwen

Een gemeente die leeft bouwt aan zijn toekomst. Ook al zijn de omstandigheden in deze tijd niet optimaal, blijven wij geloven in de toekomst. Om die toekomst mogelijk te maken, is het noodzakelijk dat de kerk en de bijgebouwen goed onderhouden worden. Door intensief gebruik en de tijdsinvloed is het steeds noodzakelijk te vernieuwen en aanpassingen te doen.

De actie tijdens het 30-jarig bestaan stelde ons in staat om in de kerk nieuwe verlichting aan te brengen. Dit was een grote verbeering en besparing van electriciteit. De grootste verandering vond plaats toen besloten werd de pastorie als vergaderruimte, etc. te gaan gebruiken. In het wijkgebouw werd het kerkelijk bureau en de kleine keuken weggebroken. Er werd een grote keuken met alle voorzieningen gebouwd. Met daar achter 3 dames- en 2 herentoiletten, terwijl de gang doorgetrokken werd naar de keuken van de pastorie.

De pastorie kreeg de functie van vergaderruimte, terwijl ook het kerkelijk bureau daarin een plaats kreeg. Er kwamen kamers vrij voor pastorale medewerkers, de jeugd, de crèche en een ruimte voor het archief. Zodoende konden alle wijkactiviteiten daar plaats vinden.

In 1997 werd de voormalige badkamer omgebouwd tot een huisdrukkerij waar veel drukwerk, o.a. ons wijblad, geproduceerd wordt. Het onderhoud wordt door vrijwilligers/sters gedaan. Om dit eenvoudiger te maken werd de hal en beide toiletten in het H.K.C. van een tegelvloer voorzien.

Doordat verschillende koren gebruik maken van het wijkgebouw, werd tegen de achterwand een aantal kasten gemaakt voor het opbergen van hun materialen. Het kleine lokaaltje werd verhuurd aan een zangleraar. Om al de activiteiten in het wijkgebouw te stroomlijnen werd, via Weerwerk, een beheerder aangetrokken. In 1996 werd het mogelijk om, via een legaat, het wijkgebouw van een nieuwe vloer te voorzien, terwijl ook de tafels en stoelen konden worden vervangen. In 1997 werden de ramen van dubbel glas voorzien, zodat niet alleen de Vriendenkring maar wij allemaal in een warmere omgeving bij elkaar kunnen komen.

Mede door de opbrengst van een aantal boekenmarkten kon een nieuwe geluidsinstallatie en een ringleiding worden aangelegd.

Van de opbrengst van een rommelmarkt kon in de voorhal van de kerk een tweetal toiletten worden aangebracht waarvan één met een rolstoel bereikbaar is. Tevens is in de hal een groot

publicatiebord geplaatst, waarvoor het opbergrek voor de zangbundels lager geplaatst moest worden.

Het onderhoud van de toren is een apart verhaal. De situatie van de toren was, voor de renovatie, niet rooskleurig. Grote stukken beton dreigden naar beneden te vallen. Ze vormden een gevaar voor mens en verkeer. In 1987 schreef de kerkvoogdij hierover een brief naar het gemeentebestuur van Den Helder. Deze gaf als antwoord dat er geen subsidie verleend kon worden en dat de toren in bezit van de N.H. Kerk was. Daar geen gelden voor renovatie aanwezig waren, werd sloop overwogen. Een Helderse firma beraamde de sloopkosten op ongeveer 30.000 gulden. Voor renovatie werden de kosten op ongeveer 98.000 gulden geschat. Er werden brieven geschreven naar de financiële raad van de N.H. Kerk en de Provinciale besturen. De financiële raad stelde 28.320 gulden beschikbaar voor sloop van de toren.

Inmiddels gingen er in de gemeente Den Helder stemmen op voor behoud van de toren. Er werden mogelijkheden voor behoud gezocht en ook het gemeentebestuur kwam tot eer heroverweging. Er werd druk gecorrespondeerd en vergaderd over wie eigenaar was van de toren en ook de grond onder de toren. Verschillende verenigingen zoals Maatschappij tot Nut van Algemeen en de Helderse Historische Vereniging zochten mee naar een oplossing. Besloten werd tot renovatie van de toren. De kerk, via de financiële raad, de gemeente en Nut van Algemeen brachten geldmiddelen bijeen. De H.H.V. werd voor een symbolische bedrag eigenaar van de toren. Voor onderhoud stellen de gemeente Den Helder en de N.H. Kerk een bedrag beschikbaar.

De luidklok mag door de kerk in gebruik worden gehouden. De renovatie is in september 1989 ter hand genomen, terwijl ook het beton van de kerk nagekeken werd. Dat de luidklok nog tot in lengte van dagen, vele kerkgangers, tot kerkgang mag roepen. Dat dit geen droom mag zijn maar werkelijkheid.

1988-1998

Het wel en wee van de gemeente 'Opstandingskerk' te Den Helder.

Om een zuiver beeld te kunnen geven over het laatste decennium is niet eenvoudig. Er is veel gebeurd en over al deze gebeurtenissen zijn verschillende meningen. De verantwoording die de kerkenraad voor de gemeente draagt is groot. Sinds het 30-jarig bestaan van de Opstandingskerk zijn er naast een aantal tegenslagen ook bemoedigende ontwikkelingen geweest.

‘Die trouw is aan het werk dat Hij begon’, zijn de woorden die we elke zondag horen. Nu terug kijkend hebben we deze trouw ook mogen ervaren. In vertrouwen op God zijn bestek en koers van de gemeente uitgezet. In 1988 was de bezetting van de kerkenraad niet optimaal. De gemeente begon te vergrijzen, terwijl ook het aantal gemeenteleden terug liep.

Na het vertrek van ds. B. de Haan, in 1990, was onze gemeente ‘vacant’. Ds. J. Bruin was consulent over onze gemeente. Het vele werk dat gedaan, en de beslissingen die genomen moesten worden waren niet gering. Gelukkig was er een goede sfeer in de kerkenraad en een sterke onderlinge verbondenheid. Soms hadden wij het gevoel dat wij niet méér konden doen om het lek boven water te houden. Dit in afwachting op betere tijden. Zonder voorganger was onze positie niet zo sterk. Een heel moeilijke beslissing moest worden genomen over het al dan niet voortzetten van de samenwerking met de Bethelkerk.

Gelukkig werd de kerkenraad versterkt met enkele jonge ambtsdragers. Een lichtpunt was de mogelijkheid om een pastoraal medewerker aan te stellen. Op onze oproep waren mensen van verschillend pluimage gekomen. De laatste die binnenkwam was Hans Tacx. In zijn eenvoud bleek duidelijk zijn grote liefde voor God en mensen. Die zelfde avond kon de kerkenraad besluiten om Hans, als nieuwe pastorale medewerker, aan te nemen. Hans heeft ons geweldig bijgestaan in het pastoraat en het geven van Bijbelonderwijs. Diep verslagen waren wij toen hij een paar jaar later door een verkeersongeval werd getroffen en ernstig gewond raakte. De gevolgen waren zo groot dat hij zijn werkzaamheden voor de gemeente moest opgeven.

Zijn werk werd overgenomen door dhr. A. van Beusekom. Ook hij heeft veel betekend in het ouderenpastoraat en in het geven van cursussen aan gemeenteleden. Helaas kunnen wij geen nieuwe pastorale medewerker benoemen. Er is een groepje pastorale medewerkers van gemeenteleden gevormd. Zij zullen, zoveel mogelijk, oudere gemeenteleden gaan opzoeken.

Om de predikantsvacature op te vullen werd een profielschets gemaakt van welke nieuwe predikant het beste in onze gemeente zou passen. Dit was geen eenvoudige zaak want de gemeente bestaat uit een samenvoeging van verschillende voormalige N.H. gemeenten van binnen de Linie. Deze zijn wat geloofsbeleving zeer divers. Ds. J. Bruin, net vertrokken van Nieuw Den Helder naar Alkmaar, deed een goede suggestie: ‘Jullie zijn een confessionele gemeente met een evangelische onderstroom.’ Het is een goede kenschets van de gemeente gebleken.

Op onze geplaatste advertentie kwamen verschillende reacties en de hoorcommissie ging op pad. Ook op de verzonden brieven kwamen diverse reacties. Het bleek niet eenvoudig een nieuwe dominee naar Den Helder te halen. De gemeente moest afgaan op brieven en verslagen van de commissie. Veel is er door en in de gemeente gebeden voor een nieuwe dominee. Het bracht de gemeente ook dichter bij elkaar. De commissie ging op bezoek bij een domineesgezin uit Diever. Het werd een goed contact. Zij hadden vertrouwen in Gods leiding,

die hen op hun weg naar Den Helder brengen zou. Wij waren als gemeente zeer gelukkig dat wij het domineesgezin van Herk in ons midden mochten opnemen. De bevestiging, die op 23 augustus 1992 plaats vond was een blijde dag voor de gemeente.

Moeilijke tijden volgden, waarin het gezin en de gemeente naar elkaar toe groeide. Gert van Herk en zijn gezin zijn nu al weer vijf jaar in Den Helder. In deze tijd is veel werk verzet. Vooral bestuurlijk werd er veel vernieuwd. Mede door de snel veranderende tijd was het noodzakelijk de bestuurlijke structuur aan te passen en die mogelijkheden te gebruiken welke beschikbaar waren. Ook het gemeentewerk werd energiek aangepakt. De gemeentewijk is in kleinere parten verdeeld, die door een coördinator wordt begeleid. Alle contacten en werkzaamheden worden in één hand gehouden. Wijkblad, contact brief, kerkbalans, bezoek nieuw ingekomen, worden door meerdere helpers/sters verzorgd. Ook voor bezorging buiten onze wijk zijn helpers die dit verzorgen.

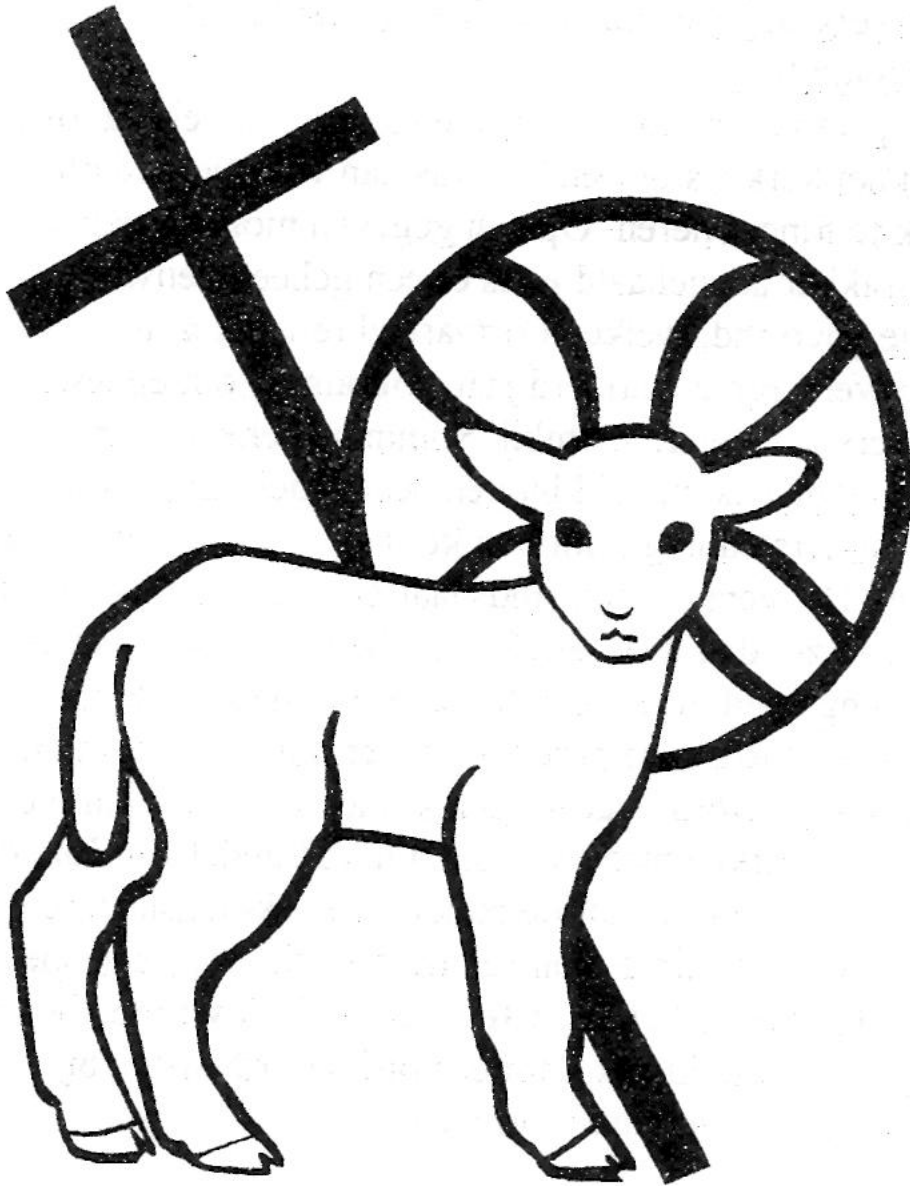
Er ontstonden bidstonden en groeigroepen. Ook het jeugdwerk werd verstevigd en op elkaar aangepast. Helaas moest begin jaren '80 het zondagsschoolwerk na zoveel jaren, in de Opstandingskerk worden beëindigd. De woensdagmiddagclub was opgestart. De kindernevendienst draait gelukkig goed en het is fijn om te zien als de kinderen naar hun eigen dienst gaan. Ook tijdens de erediensten zijn nieuwe gedachten ingebracht. Het Heilig Avondmaal wordt in de kring gevierd, terwijl ook kinderen mogen deelnemen. Het is een zgn. 'open' avondmaal waar een ieder, die oprecht deel wil nemen, welkom is. Buiten het dopen van kinderen bestaat de mogelijkheid om de kinderen 'op te dragen'. Over andere vormen van sacramenten wordt door kerkbestuur en gemeenteleden nagedacht en gediscussieerd. De preek is meer verklarend en minder theologisch geworden. Er zijn themadiensten die in de groeigroepen verder besproken worden. Gezinsdiensten, met inbreng van een bepaalde groep, zijn een feestelijke afwisseling. Het kerkbezoek is toegenomen, evenals de gemeenschapszin. Het is een biddende gemeente geworden.

Dit maakte het mogelijk dat wij de familie van der Ploeg, Ids, Moniek, Jodi en Wieke, konden uitzenden naar het zendingsveld. Het is mogelijk door de liefde en inzet van vele gemeenteleden die, vaak achter de schermen, hun steentje bijdragen. Het is fijn dat het gemeentewerk gedragen wordt door al die stille bidders en werkers in onze gemeente. Al dit werk kan niet gedaan worden uit eigen kracht. Jezus zegt: 'Zonder Mij kunt gij niets doen'.

In eigen kracht kan, zonder meer, heel wat bereikt worden. Gemeentewerk is naast materiële zaken, vooral geestelijk werk. Het is de Heilige Geest die mensen samenbindt, in die geest ontstaat de saamhorigheid en de verantwoording voor elkaar. Ondanks de verscheidenheid van inzicht in geloofsbeleving wijst het ons de weg die wij kunnen gaan. Er is groei in de gemeente en het is fijn als nieuwe gemeenteleden zich thuis en opgenomen voelen. De groei kan echter niet groot genoeg zijn. De blijde en open manier van het met elkaar omgaan, geeft ieder gemeentelid de mogelijkheid dit verder door te geven. Wat God in de komende jaren gaat doen is verborgen. God wil veel doen indien wij Hem maar de ruimte, onze gaven en talenten, onze tijd en hart gegeven om mee te werken.

Mag dit ons enthousiast maken en motiveren om energie te steken in het werk dat wij in Christus naam mogen doen, opdat wij ons doel niet missen en Zijn zegen ervaren mogen. Er is, in de gemeente, nog een lange weg te gaan. De droom van ds. B. de Haan is nog niet voltooid en gaat door. Misschien bij het 50-jarig bestaan van de Opstandingskerk?

De zekerheid blijft dat: 'Hij trouw is aan het werk dat Hij begon'. Mag het deze trouw zijn die ons doen besluiten om, net als David in psalm 23 te zeggen: 'Ik zal in het huis des Heren verblijven tot in lengte van dagen'.

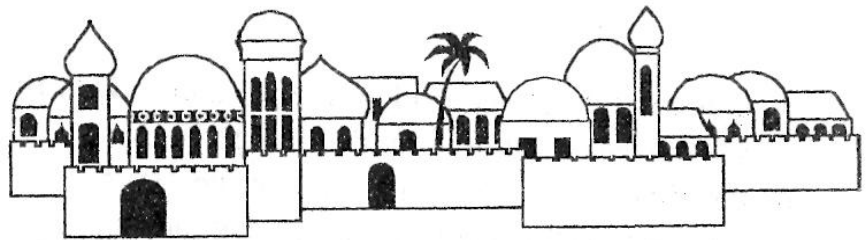

Opendeurdiensten

De opendeurdiensten zijn al vanaf het begin van de Opstandingskerk nauw met de kerk verbonden geweest. Er was een commissie bestaande uit gemeenteleden via het kerkbestuur was er een ouderling in die commissie aanwezig. In die beginperiode werden ook opendeurbladen verkocht, die in verschillende wijken aan de man werden gebracht. Vele jaren hebben verschillende gemeenteleden hun krachten aan het opdeurwerk gegeven en sommigen waren jarenlang opdeurouderling.

Na verloop van jaren kwam het opendeurwerk wel erg los te staan van het kerkbestuur en het was dan voor de ouderling niet makkelijk te functioneren. Op een gegeven moment zijn de banden strakker aangehaald en is er een geheel nieuwe commissie gevormd, welke voortvarend te werk ging. Met zorg werd een gevarieerd jaarprogramma samengesteld, met sprekers van ver en dichtbij. Sommige bekend van radio en/of t.v. en via bekendheid bij gemeenteleden. Er is altijd een muzikale ondersteuning door een koor of groep uit onze stad of van buiten.

De diensten zijn sinds jaar en dag één maal per maand op de laatste zondag daarvan. Zij zijn bedoeld voor iedereen die belangstelling heeft voor de bijbelse boodschap. Zij kunnen, door een niet al te zware preek, hierover horen. Lieder die tijdens de dienst worden gezongen komen niet alleen uit het Liedboek van kerken maar ook o.a. uit de bundel van Joh. de Heer en niet te vergeten uit de bundel Opwekkingsliederen. Deze evangelisch getinte diensten hebben hierdoor een speciaal karakter. Hoewel de kerkdiensten niet zo druk worden bezocht als vroeger is het duidelijk dat deze opendeurdiensten bij velen nog steeds in een behoefte voorzien.

Wist u dat?

De afmetingen van de kerk bedragen; lang 25m, breed 14m, en hoog 15m.

Tijdens de bouw van de kerk ging het grapje rond dat alles weer afgebroken moest worden. De reden? De uitvoerder had zijn pet onder de vloer laten liggen.

Dat de acoustiek van de kerk heel goed is?

De buisjes in de blauwe muur gemaakt zijn ter bevordering van de acoustiek, en niet bedoeld om ze te tellen tijdens de preek!

Dat in de betonnen pilaren en het balkom bijbelse afbeeldingen zijn afgetikt die ontworpen zijn door dhr. M. Beekhuis van Till.

Als men de kerk binnenkomt en met het gezicht in de richting van de kansel staat ziet men rechts drie Oud-Testamentische voorstellingen:

- A. Het offer. De priester heft in aanbidding de handen op tot God, terwijl het offer op het altaar door vuur verteerd wordt.
- B. De Wet. Mozes heft de stenen tafelen met de Tien Geboden op.
- C. De profeet. De profeet Jesaja wordt door de engel geïnspireerd het woord Gods te verkondigen.

Aan de linkerkant ziet men drie Nieuw-Testamentische voorstellingen, die met de Oud-Testamentische parallel lopen:

- A. Het Heilig Avondmaal. Gemeenschap met Christus, die zich offerde voor de gehele wereld, en door Christus' gemeenschap met God en met elkander. Daarboven zweeft de duif als symbool van de Heilige Geest.
- B. De Barmhartige Samaritaan. Het gebod: heb uw naaste lief als uzelf, onlosmakelijk verbonden met het gebod van het liefhebben van God.
- C. De Verkondiging. Het is de Kerk, die in opdracht van God, tot op heden toe, Gods Woord verkondigt aan allen die het willen horen.

In het Balkon ziet men, met de rug naar de kansel staande, de vier heilsfeiten uitgebeeld: Geboorte, kruisiging en opstanding van Jezus Christus en de uitstorting van de Heilige Geest.

Dat tijdens de inwijding en het 30-jarig bestaan van de kerk door ds. J. Borghard gepreekt is over Psalm 23 vers 6.

Dat na het in gebruik nemen van de kerk het binnen begon te sneeuwen. Door de warmte begonnen de plafondplaten te drogen en schilferden af, wat als fijne sneeuw naar beneden dwarrelde.

De 28m, hoge toren is geheel van beton.

Dat het weinig had gescheeld of de toren in 1987 moest worden afgebroken wegens betonrot.

Dat er een actie geweest is voor behoud van de toren door verkoop van zgn. torenkoeken.

Dat de Helderse Historische Vereniging de toren in eigendom heeft.

Dat de pastorie in de H.A. Lorenzstraat de functie van kantoor- en vergaderruimte gekregen heeft.

Dat de zalen van het wijkgebouw tegen redelijke prijs te huur zijn.

Dat, om onze droom te verwezenlijken, nieuwe gemeenteleden hartelijk welkom zijn.

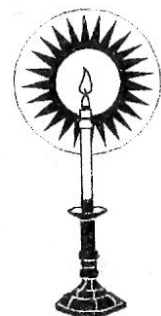
Dat het behoud – en onderhoud van de kerk veel geld kost.

Dat diegene die onze acties tijdens de feestweek niet kunnen bijwonen, altijd kunnen bijdragen aan het cadeau dat wij het kerkbestuur willen aanbieden. U kunt uw gift storten op giro nr. 1953343 t.n.v. wijkkas Ned. Herv. Wijk 'Opstandingskerk' Den Helder.

Dat u bij voorbaat hartelijk wordt bedankt namens de jubileumcommissie.

Dat dit boekje is gemaakt met medewerking van o.a.

Fam. Bos
Klaas Jellema
Rie Jellema
Joop Schrier
Niels Woudstra
Henk van IJsseldijk

Toekomst

‘Opstandingskerk’ is veertig jaar! Het kerkgebouw is in 1958 in gebruik genomen en vanaf die tijd wordt er ‘gekerkt’. De kerkzaal en bijgebouwen bieden ook ruimte aan andere activiteiten o.a. die van veel koren.

De geschiedenis van de hervormde gemeente in de Helderse binnenstad is veel langer dan deze veertig jaar en gelukkig zijn er ook veel gemeenteleden van jongere leeftijd. Toch blijft deze kerk een markant gebouw; een extra huis tussen alle andere huizen; een huis voor gemeenschap van mensen en God. In dit huis wordt de Opgestane bezongen en leren we over navolging van Jezus. Dit is een leerproces met vallen... en opstaan! ‘Opstandingskerk’ blijft dus een toepasselijke naam voor dit gebouw.

Er is mij gevraagd iets over de toekomst te schrijven. Dan denk ik toch niet in de eerste plaats aan dit gebouw, maar aan de mensen die er samenkomen en die samen proberen gemeente van Jezus, de Opgestane, te zijn. Omdat deze Opgestane leeft, heeft de gemeente toekomst. Dit is zeker. Welke vorm onze gemeenschap zal hebben over 10 of 20 jaar is moeilijker te voorspellen. Evenmin of deze gemeenschap meer of minder intensief wordt vormgegeven met anderen. Ik wil dus iets zeggen van wat ik verwacht, hoop en droom over ‘onze gemeente’.

Onze gemeente zal bestaan uit mensen die gekenmerkt worden door een grote betrokkenheid. Deze mensen zijn geen individualisten, maar gemeenschapszoekers en initiatiefnemers. Gemeenteleden weten zich betrokken bij God, bij elkaar en bij de wereld. Zij volgen Jezus na, weten zich zijn leerling. De betrokkenheid op God uit zich in de eredienst, die de centrale bijeenkomst van de gemeente blijft. Er wordt gezongen voor en tot God met ontzag en vrolijkheid. Klanken van het orgel worden ondersteund of afgewisseld met trompet, piano, gitaar en andere instrumenten. Er is in de dienst ruimte voor traditie en spontaniteit; kyrië, gloria en sacramenten worden afgewisseld met spel en aandacht voor kinderen.

Waar nodig wordt de liturgie (inclusief de preek) met visuele middelen ondersteund. Maar niet alleen in het kerkgebouw wordt de gemeenschap met God gevierd. Ook het persoonlijke leven wordt gekleurd door een gerichtheid op God. Dit uit zich zowel in het tijd leren nemen om God te zoeken in Bijbellezing of gebed, als ook in een leven zonder haast, omdat men geleerd heeft in een druk bestaan ruimte te scheppen om anderen te ontmoeten en indrukken te genieten vanuit natuur en kunst.

Vanuit de ervaringen van de goedheid van God en zijn genade is er verlangen om te worden ‘als de Heer’. De relatie met God wordt gevierd en ook geleerd. De betrokkenheid bij elkaar komt vooral tot uiting in groepen. Groepen spelen nu al een belangrijke rol. Ik verwacht dat de rol van groepswork in de toekomst groter zal worden. Er moet een plek zijn om te leren jezelf te laten kennen en de ander te leren kennen. Groepen zullen steeds meer een plek worden van ‘deelnemen en deelgeven’, waar christelijke gemeenschap wordt (bij-)geleerd.

Groepen zijn open ontmoetingsplaatsen, waar buitenstaanders zich snel welkom weten en thuis voelen. Ook onderling zal deze betrokkenheid vorm krijgen in bijvoorbeeld initiatief nemen bij het oplossen van conflicten, positief spreken over elkaar en houden van gezamenlijke maaltijden. Juist waar men in groepen leert wat het betekent onderling afhankelijk te zijn, zal het inzicht en het belang van de gaven van de Geest toenemen.

De gemeenschap zal zich steeds meer 'gavengericht structureren', wat wil zeggen dat gemeenteleden steeds meer oog krijgen voor de gaven die Gods Geest hen gegeven heeft en die ook zullen gaan gebruiken tot opbouw van de gemeenschap. De betrokkenheid bij de wereld uit zich in een houding van geven.

In woorden en daden willen mensen de hoop op Gods Rijk doorgeven te beginnen in de eigen leefwereld, waar men oog heeft voor mensen die zorg en/of gezelschap nodig hebben ongeacht of dit kinderen, ouderen, alleenstaanden of gezinnen zijn.

En ook al zal men de problemen die spelen rond de heelheid van de schepping, minderheidsgroepen, vluchtelingen, armoede en verslaving niet kunnen oplossen, gemeenteleden zullen weigeren er zich aan te onttrekken. Er zal gezocht worden naar wegen om recht te doen en de boodschap van redding door Jezus in verstaanbare taal mee te delen. Kortom, in de toekomst zal nadrukkelijker worden uitgeleefd de navolging van de Heer in ervaringen van Gods genade, groei, groep, Geestesgaven en geven als levenshouding.

Is dit alles niet te veel een utopie, een onhaalbaar ideaal??

Als we alleen naar onze omstandigheden en eigen kracht kijken is dit inderdaad het geval. Maar er is meer.

Omdat de Opgestane leeft, mogen we ons uitstrekken naar zijn toekomst en ons toelekken op navolging van de Heer. Als wij vaker opstaan dan vallen zullen we steeds meer worden gemeenschap van Jezus, de Opgestane: 'Opstandingskerk'!

ds. G.J. van Herk

